విజ్ఞాపన.

ఉ॥ బాలుఁడ నేను పద్యములఁ బాగుగఁ జెప్పఁగ నేర దీనిలో।
చేలకొలందిగాఁగల గణత్వపుదోషము లెన్న నేర్చియా।
నాలవపాదమందుఁగల నాషము బాగుగఁ జూచి లోనవన్।
పాలన జేయవేఁడెదను భక్తులనెల్లను నామనంబునన్॥

అసా॥
గంజాంజిల్లా,
20-10-15.

ఇట్లు
భక్తవిధేయుఁడు,
వ॥ సీ॥ రామచంద్రమూర్తి

ఓం

శ్రీసీతారామ పరబ్రహ్మణేనమః

శ్రీ రాఘవమాల.

౧। శ్రీసీతాసతితోడ డంబమున యా॰ సింహాసనమధ్యంబునన్।
ఆసీనుండవుగాగ యెల్లమునులున్॰ యత్యాసతో నీపయిన్।
ఆశీర్వాదములెల్ల జల్లగ నయో॰ ధ్యాపట్టణంబేలుహో।
యీశాన్క్లేశము బాపు నామవిని ని॰ న్నెగొల్తునో రాఘవా॥ 1

ఉ। శ్రీకరుణా తరంగ బుధ॰ సేవిత తారక రామనామక।
పాశికలమూన నీదు పద॰ భక్తుని జేయగ వేడుచుంటి సీ।
రాకకెఋంగ నాతరమ॰ రమ్యవిభూషణ రామచంద్ర సీ।
లోకమునందు నన్ను నాక॰ లోకునిగా మదినెంచు రాఘవా।
ఉ। పావనాగ పీఠదంబులను॰ పుష్పలమాలల చంపకంబులన్।
అంకరుగాను శాస్త్రలము॰ లాదిగగల్గు సమస్తవస్త్రముల్।
ఇంమను బొంద జేసి మిము॰ నెమ్మది నామది బూజజేతు నా।
ముందరసిల్చి యన్నసల॰ మోదముతోడ దుత గొందు రాఘవా।

ఉ॥ ఎందరు భక్తశేఖరులు • యెందరు దాసులు వానరేంద్రులో।
•పొందుగ నీపదంబులను • పూని నుతించిరి వార్ధిశాయిరా।
అందరిలోన నన్ను నొక • దాసుని జేసి మదీయ మానసంబిడ్।
బొందుగ నాలకించి నను • బ్రోసి దయ నేలుము సీతరాఘవా॥ 4

ఉ॥ తప్పుల నెన్నఁజేయు యుల • దానవనాథులు మొదలెందరో।
ఒప్పుగ నీపదంబులకు • సంహరు జేయగ నాటికెంక్కు యా।
తప్పులరద్దు జేసి భాగ • కర్పమొలర్పగ గాచినట్టి రా।
వొప్పులుప్ప నీకు నుడి • సంహరు జేసెద నేలు రాఘవా॥ 5

ఉ॥ తారకరామనామమును• తప్పక నెప్పుడు భక్తితోఁదుర్ణ।
కోరి భజించువారలకు• కాన్పిదనంటివి యెల్లసంపదల్।
తారకనామమున్ మదిని• దప్పక నెప్పుడు గోరుచుంటినో।
తారకరామనామయిని• తామసమున్ విడనాడు రాఘవా॥ 6

ఉ॥ రామరమాభిరామ రఘు• రామసురాంతక పూతనామ నీ
నామము విన్నభక్తులిల• సత్యము జేసెదరయ్య, గాన నీ।
నామము యింతజేయగల• నాణెముదానయి యుండిభూమిలో।
పామరం మానవోత్తముల• పావనులన్•దగజేయు రాఘవా॥ 7

ఉ॥ రాముడు రక్షకుండు రఘు• రాముడు భక్తపరాయణుండు శ్రీ)
రాములనమ్మినాను యిల• రాములపాటికి వచ్చువారలా।
రాములుగాక వేరొక ప• రాత్పరుడుండునె భక్తకోటులా।
రాముల పాదపద్మములు• రాజిలనమ్మినవారి రాఘవా॥ 8

ఉ॥ అన్యులనమ్మలేను మది• నన్యముగాన్నడు నెంచలేదు నీ।
వన్యథచింత జేయకను• గూడరణంబున నన్ను నేలవా?
మూవ్యధనుండవంచు మది• మానక నీపద సేవజేయునన్।
యన్యులలోనఁ జేర్చకను• సైర్యము జేయుము నీలొ రాఘవా॥ 9

ఉ॥ వేదములుద్ధరించి యల• వేల్పుల నంతరగాఁ దినట్టి నీ।
పాదము లోకపూసారి మను• ఫాలమునందున నాటజేసినన్।
నాదరమొప్ప సిభువిసి• హాయిగనుండగ జేయుమయ్యానన్।
గాధలదోయకయ్యు మది• గాసిలజేయకుమయ్య రాఘవా॥ 10

ఉ॥ చిన్నతనంబునందె మన• సెంతయొ భీతిని బొందజేయుచున్।
•మిన్నను మన్ననొక్క తఱి• మీటగఁగల్గుబలంబుతోడ నా।
యున్నలమిన్న తాటకిసి• యాగనెపంబున గాధిపుత్రుతో।
క్రన్నన వేగి ఁజంపిం ల• కష్టము బాపితిగాదె రాఘవా॥ 11

మ॥ ఇనవంశంబున బుట్టినావు యిలలో♦ యింగీవరాత్ముండవై।
ఘనబాహాబలమొప్ప రాజులనిల్ ♦ కాఠిణ్యమున్ బూని దా।
వనమధ్యంబున జంపుభార్గవుని కో♦ పాటోపమున్ బూని నీ
వనఘా! పీచమడంచినావు ననుగా♦ పాడంగదే రాఘవా॥ 12

చ॥ జనకుడుగోర నీవు యల♦ జానకితోడుత కానకేగి యా।
దనుజుల రూపుమాపి యల♦ తాపసులందరు మోదమందగా।
వనమున సంచరించుతరి♦ వాలినేవిధంబులన్ నతుల్।
మనమున జేయునట్టి నినుః మానకనామది గొల్తురాఘవా॥ 13

ఉ॥ వాలినిజంపినావిల న• పారయుశంబును బొందినావు యా।
వాలముగల్గువారలచే• వాడలవారలు మెచ్చఘోరమౌ।
యాలమునందు దేవతుల• యార్తులబాపగ వారివైరులన్।
గూలగజేసినావు నిను• గోరితి నేలుమునన్ను రాఘవా॥ 14

ఉ॥ వారధిదాటి లంక నతి• యాదరణంబునజొచ్చి లంకిణిన్।
• వీరరసంబుతోడ భువి• వీరులుమెచ్చగ వీచడంచి యా।
కారముగప్పివచ్చి యతి• గారముమొప్పగ రాక్షసేంద్రులన్।
పోరునగెల్చి పావనుని। పూజ్యు జేసితిగాదె రాఘవా॥ 15

ఉ। రావణ కుంభకర్ణయుల◆ రాక్షసవీరుల ద్రుంచువేళ నీ।
భావమెఱింగినట్టి యుల◆ పావని చేష్టలు జూచిజూచి నీ।
భావమునందు వానిపయి◆ బర్వగ జేయు దయారసంబుతో।
గావగదయ్య నన్ను నిక◆ గాచుటదప్పదు నీకు రాఘవా॥ 16

ఉ। స్నానము జేయలేను మఱి◆ సంధ్యలగింధ్యల వార్పలేను నే।
మానక నీపదంబు లభి◆ మానముతోడుత గోరుచుంటి నో।
భానువివంశకోత్తముడ◆ భావమునందున దీని నెంచినన్।
మానక నేలుమయ్య నభి◆ మానము నాపయినుంచి రాఘవా॥ 17

॥ పిన్నలలోన పిన్నవాఁడ పెద్దలలో నతిపెద్దవాఁడవై।
కన్నులజూచువారలకుఁ గాంతుల జూపుచునుందువట్టి నీ।
కన్నను వేఱుదైవమిలఁ గానను గావున నాదుతప్పులన్।
మన్ననఁ జేసి నన్ను నభిమానముగా నిలనేలు రాఘవా॥ 18
॥ జననము బొందినాను భువిఁ జాలఁగఁ జేసితి పాపకర్మముల్।
•మనమున నెంచలేను నిను మానక చేసితి నింద్యకృత్యముల్।
ధనమునకాసఁ జేసి భువిఁ ధర్మపుమార్గము దప్పినాను నీ।
మనమున నీటి నెంచకభిమానముతో ననునేలు రాఘవా॥ 19

చ॥ భువిని జనించు మానవులు• భూసురులెందరొ నీపదంబు నా।
ప్రవిమల భక్తి సేవితను• గాంచగ నస్మద్వారలేక దా।
రవికులతిలక నీవు మనీ• రాజస మొప్పగ నట్టివారలకే।
కవినుతగావలేదె మమును• గాచుట భారమా నన్ను రామ నా॥ 20

ఉ॥ పావన రామనామమును• బాడిన బల్కిన వారికెల్లెడన్।
నావము సర్వేష్టములు• నాదర మొప్పగ దాటఁజేయు రా।
పావననామ! రామ! కులు• భక్తుల పాలిటి పెన్నిధానమా।
గావగదయ్యె నన్ను, నిను• గాంచెడు భాగ్యము నిమ్ము రాఘవా 21

మున్నెఱమూఁకు నీవు యగు॰ మోదముఁ గోరుచు లక్ష్మిఁ జొక్కటన్।
మన్ననఁ గాంచుచుంట నది॰ మానముఁ గోరుచు నన్నుఁ గావు మో।
పన్నగశాయి! యో పవిత్ర॰ పావన! కేశవ యంచు బిల్వఁగా। 22
క్రన్నన నేగి యాకరిని॰ గాచితి వంచును వింటిరాఘవా॥
అంబుజనాభ పుత్రకుఁడు॰ నాకవిభుండును వాయుదేవుఁడున్।
తుంబురనారదాదులును॰ దుఃఖములెన్నియో గాంచి నీకుపా।
దంబుల జేరి వేడఁగను॰ దానవనాథు హిరణ్యకశ్యపున్। 23
కంబమునందు బుట్టి యిల॰ కష్టము బాపితి జంపిరా, రా॥

ఉ॥ మానవగోచరాత నభి• మానము విడిచియు దా ధరించినన్।
మేనున భస్మమున్ బూసిగి• మిక్కిలి ముక్కను బాధిగించినన్
కానన మందు దానధిక• కష్టములన్నియు నోర్చియుండినన్।
కానగలాడె నిన్నుమది• కల్మషమున్ విడకున్న రాఘవా॥ 24

ఉ. పొందుగనీ పదంబులను• బొందగనోధరాతలంబులో।
ఎందరొ మానవోత్తములు• చెందము మిక్కిలి హర్షమొందగా।
ముందుగనిన్ను గొల్చిమతి• మోదముతోడత సర్వకార్యము।
అందము గానొనర్తురని• యందఱు జెప్పగ వింటి రాఘవా 25

ఉ. దేవమదీయమానసము దేవరవిూదనె నుండఁజేయఁగా
భావము నందు నీపదపద్మము లెప్పుడు నిల్పుచుండఁగా
గావఁగదయ్య నన్ను నిలఁ గాచెడువారలు లేరు వేఱెవరో
పావనరామచంద్ర! మదిఁ బాపుము పాపపుటాహ రాఘవా 26

శా. భూరిసత్యంబున దృష్టినిల్పియులలో భూదేవతాసీమల్
భామామాయలలోన జిక్కకమతిన్ భావంబునం దెప్పుగా
కామోద్రేకములెల్ల సణ్చి జగదాకారుండవౌ నిన్నులో
నామోదంబున గాంచుచుందుముగదా నారాయణా! శా. నా. 27

ఉ॥ ఎవ్వఁడు పుట్టఁజేయు-జీ, నెవ్వఁడు దానిల గిట్టఁజేయునో,
ఎవ్వఁడు సర్వజీవు లెప, నేకమనంబున సంచరించునో,
యెవ్వఁడు లోకజాలముఁ, మొప్పల నేకము నొందుచుండునో,
నవ్విభు సర్వకాలముల, నామది గొల్చెదఁ దయ్య రాఘవా॥ 28

చ॥ అనువుల యందు శీతకరి, సంచరమైన మహాజలంబునన్,
దనరగ నేకరూపమున, దానయి యుండియు మానసంబునన్,
అనయము రాజ్యశేపి కను, నామము నెప్పుడు భక్తితో భజించెదన్,
మనమున గొల్చునారలకు, మానక దన్పవె రాఘవా॥ 29

ఉ. ఎక్కడివానరోత్తములు • యెక్కడివాడవు నీవు వారిపై
నెక్కడలేనిముక్కనను • నేర్పుగజూపితిగాదె నీవు నే
నిక్కముగాను నామదిని • నీదుపదంబులె నమ్మితయ్య నన్
మక్కువనేలకున్న మఱి • మార్గము నాకిలలేదు రాఘవా॥ 30

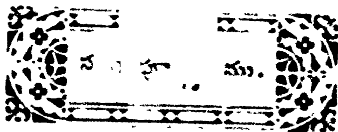
ఉ. క్షీరసముద్రమందు యలు • శేషుని పాన్పున బవ్వళించి యా
ధీరముతోడ పాదముల • నాదరణంబున లక్ష్మి యొత్తగా
గారవమొప్ప సారమగు • కాంతుల నెల్లను బర్వజేసితా
భారము నెల్లబాపునిను • భావమునందున గొల్తు రాఘవా॥ 31

ఉ. ఎందఱు తల్లిదండ్రు మఱి యెందఱు దంపతులైరి బిడ్డగన్।
యెందఱు యన్నలైరో మఱి యెందఱు తమ్ములు యక్కచెల్లెలున్
యెందఱు నైరొ యీ భువిని యెందఱు భార్యల బొంత్తమూలెరో।
బొందిని గట్టి విగానవనిక బుట్టకమాన్యము నాకు రాఘవా। 32

మేలువ.

ఉ. భూమిని బుట్టినట్టి యల భూసురులందఱు నిన్ను రాముగా।
కామితసౌఖ్యదాయివిగ సర్వము నీదనగొత్తు రయ్య నే

నేమియు జేయఁజాలఁ డిక• నన్నుఁ గో నిను గాంచు భాగ్యమో,
రామిత రామచంద్ర నను• గాచుట భారము నీది రాఘవా!

[illegible]